

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Księżak (przewodniczący)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Maria Szczepaniec (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi T. M.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy III AUa 191/22 bez nieuzasadnionej zwłoki toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie,
z udziałem Skarbu Państwa-Prezesa Sądu Apelacyjnego w Krakowie
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 17 maja 2023 r.,

- 1. umarza postępowanie zainicjowane wnioskiem skarżącego
o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od skargi;**
- 2. odrzuca skargę.**

UZASADNIENIE

Skarżący T. M. pismem wniesionym 3 lutego 2023 r. osobiście do Sądu Apelacyjnego w Krakowie zażądał:

1. stwierdzenia, że w postępowaniu toczącym się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. zasądzenia na swoją rzecz kwoty 18 000 złotych tytułem odpowiedniej sumy pieniężnej;
3. zasądzenia od Skarbu Państwa-Sądu Apelacyjnego w Krakowie kosztów postępowania sądowego;
4. zwolnienia z obowiązku uiszczenia opłaty sądowej od skargi.

Skarżący nie zgłosiły wniosku o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu bezpośrednio w treści skargi. Z lektury akt III AUa 191/22 wynika, że skarżący nie był zastępowany przez pełnomocnika w postępowaniu III AUa 191/22, a wnioski o ustanowienie pełnomocnika z urzędu nie zostały uwzględnione.

Reprezentant Skarbu Państwa-Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie w odpowiedzi na skargę wskazał, że wnosi o jej odrzucenie wobec niezachowania warunków z art. 87¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga T. M. wniesiona w trybie ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuraturę i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2019, poz. 1349, dalej jako: „u.s.p.”) podlegała odrzuceniu bez merytorycznego badania jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. u.s.p., w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Wniesiona przez T. M. skarga dotyczy postępowania cywilnego toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie pod sygn. akt III AUa 191/22. W niniejszej sprawie odpowiednie zastosowanie znajdują zatem przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1805; dalej jako: k.p.c.).

Stosownie do art. 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych, a w sprawach własności intelektualnej także przez rzeczników patentowych. Zastępstwo to dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji.

Tymczasem skarżący wniósł pismo stanowiące skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej

zwłoki osobiście, zatem nie uczynił zadość obowiązкови wynikającemu z art. 87¹ § 1 k.p.c. W konsekwencji wywiedziona skarga jest niedopuszczalna z mocy ustawy i jako taka podlega odrzuceniu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 2 października 2019 r., I NSP 103/19; 16 kwietnia 2019 r., I NSP 5/19; 21 marca 2019 r., I NSP 1/19; 19 czerwca 2017 r., III SPP 32/17).

Wobec powyższego Sąd Najwyższy, na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z 398⁶ § 3 k.p.c. w zw. z art. 87¹ § 1 k.p.c., orzekł jak w pkt 1 sentencji.

Artykuł 355 k.p.c. stanowi, że [s]ąd umorzy postępowanie, jeżeli powód ze skutkiem prawnym cofnął pozew, strony zawarły ugodę lub została zatwierdzona ugoda zawarta przed mediatorem albo z innych przyczyn wydanie wyroku stało się zbędne lub niedopuszczalne. Merytoryczne badanie wniosku skarżącego o zwolnienie od obowiązku uiszczenia opłaty sądowej było zbędne, albowiem skarga na przewlekłość podlegała odrzuceniu *a limine*. Należy mieć bowiem na względzie, że zgodnie z art. 126² § 2 k.p.c. [n]ie żąda się opłaty od pisma, jeżeli już z jego treści wynika, że podlega ono odrzuceniu.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie powołanych przepisów orzekł, jak w pkt 2 sentencji.

[a!]